

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615202486
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8615202486.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 013, právne zastúpený Advokátska kancelária KUHAJDA, s.r.o., so sídlom Karadžičova 47, 811 07 Bratislava, IČO: 47 232 773, proti žalovanému S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Z. XXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 381,42 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 4C 89/2015-25 zo dňa 26. januára 2016, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí návrhu v časti 147,91 Eur s príslušenstvom.

Návrh žalobcu na prerušenie konania z a m i e t a.

Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom určil, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 233,51 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 233,51 eura od 30.05.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eura, trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 20,16 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej určil, že návrh navrhovateľa v časti 147,91 eura s príslušenstvom zamieťa.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 44 odsek 1 a 8 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách; § 52, § 53 odsek, § 53a odsek 1, § 53c, § 54 odsek 1, § 100 odsek 1, § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“); § 4 odsek 3, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

3. Vychádzal zo zistenia, že medzi spoločnosťou Telefónica Slovakia, s.r.o. a žalovaným bola dňa 18.03.2012 uzatvorená zmluva o poskytovaní verejných služieb. Dňa 24.06.2013 na základe zmluvy o postúpení, nadobudol žalobca pohľadávku voči žalovanému vo výške 381,42 Eur, ktorú si spolu s príslušenstvom uplatnil žalobou na prvoinštančnom súde. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti zaplatenia sumy 233,51 Eur s príslušenstvom, nakoľko tento nárok nebol sporný a vyplýval z poskytnutých elektronických komunikačných služieb. Za tie isté elektronické komunikačné služby nevyhovel v prevyšujúcej časti žaloby z dôvodu, že žalobca žalobu doručil prvoinštančnému súdu dňa 12.05.2015, pričom trojročná premlčacia lehota už uplynula. Splatnosť predmetnej faktúry č. XXXXXXXXXXXX bola dňa 30.04.2012.

4. Proti výroku rozsudku, ktorým bola žaloba v časti 147,91 Eur s príslušenstvom zamietnutá podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň požiadal o prerušenie konania do ukončenia konania na Ústavnom súde SR pod sp. zn. 12672/2015. Uviedol, že zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách je zákonom lex specialis vo vzťahu ku OZ. V zmysle ustanovenia § 44 odsek 12 zákona č. 351/2011 Z.z., odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň. V tomto konkrétnom prípade právny predchodca žalobcu uviedol neskorší deň odstúpenia od zmluvy a to ku dňu 14.07.2012, tým pádom premlčacia lehota začala plynúť dňa 15.07.2012 a žalobcovo právo by sa premlčalo dňa 15.07.2015. Mal za to, že nárok nie je premlčaný.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

6. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

7. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza nasledovné:

8. Je nepochybné, že zmluva o poskytovaní verejných služieb uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 18.03.2012 je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

9. V konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 18.03.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté elektronické služby v rámci programu paušál tri100.

10. Žalovanému bola vyúčtovaná cena za poskytnuté elektronické komunikačné služby nasledujúcimi faktúrami:

- Faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 147,91 Eur so splatnosťou dňa 30.04.2012
- Faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 233,51 Eur so splatnosťou dňa 29.05.2012

11. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 24.07.2012 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 381,42 Eur, avšak žalovaný dlžnú sumu do podania návrhu neuhradil a vzhľadom na uvedené, že žalovaný neuhrádzal predmetné faktúry riadne a včas, odstúpil právny predchodca žalobcu ku dňu 14.07.2012 od zmluvy o pripojení k službám vedených pod referenčným číslom XXXXXXXXXXXX, a to písomným podaním zo dňa 14.06.2012, pričom určil žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie do 07.07.2012.

12. Keďže žalobca podal žalobu dňa 12.05.2015, t.j. viac ako tri roky po dátume splatnosti faktúry č. XXXXXXXXXXXX, pričom v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. je súd povinný ex offio prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa, záver súdu prvej inštancie o premlčaní pohľadávky žalobcu v časti 147,91 Eur bol správny.

13. V zmysle ustanovenia § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, kedy právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde, teda v stave actio

nata. Preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, t.j. či subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil (napr. preto, lebo o svojom práve nevedel, lebo mu vo vykonaní práva bránila určitá prekážka, akou je choroba, a pod.). Actio nata nastáva vo väčšine prípadov splatnosťou (zročnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Splatnosť môže byť určená dohodou, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu. V danom prípade samotný navrhovateľ deklaroval tak v návrhu, ako aj predloženými faktúrami splatnosť jednotlivých faktúr, z ktorých odvodzoval svoj nárok. Ich splatnosť nastala v konkrétnych termínoch, ktoré sa len z dôvodu odstúpenia od zmluvy nemohli nijako zmeniť. Od času splatnosti dlžných súm začala plynúť trojročná premlčacia doba; podanie návrhu po jej uplynutí znamenalo povinnosť súdu formulovanú v ustanovení § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadnuť na premlčanie ex offo. Právny úkon právneho predchodcu žalobcu spočívajúci v odstúpení od zmluvy nemal na plynutie premlčacej doby žiaden vplyv.

14. So zreteľom na uvedené odvolací súd v zmysle § 387 odsek 1 a 2 C.s.p. napadnutý výrok rozsudku ako vecne správny potvrdil.

15. Vo vzťahu k návrhu žalobcu na prerušenie konania odvolací súd uvádza:

16. Konanie na Ústavnom súde SR, na ktoré žalobca poukazuje sa týka súladu ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom odvolací súd pochybnosť o súlade danej právnej normy s Ústavou SR nemá, ide o platné a účinné ustanovenie, ktoré je za splnenia podmienok stanovených v jeho hypotéze možné a zároveň nutné (viazanosť sudcu zákonom v zmysle čl. 144 odsek 1 Ústavy SR) pri rozhodovaní súdu vo veci samej aplikovať. Odvolací súd preto nevidí dôvod na prerušenie konania, a to ani podľa ustanovenia § 109 odsek 1 písm. b/ O.s.p., ani podľa § 109 odsek 2 písm. c/ O.s.p..

17. Podľa čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov, prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

18. Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta ZP EÚ“) uznáva rovnaké hodnoty ako Ústava SR, oblasťou, v ktorej však poskytuje ochranu práv nad rámec Ústavy SR je práve oblasť spotrebiteľských právnych vzťahov. V tomto smere je potrebné poukázať na čl. 38 Charty ZP EÚ, podľa ktorého politiky štátov zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa. Vzhľadom na znenie čl. 7 Ústavy SR je Charta ZP EÚ vo svetle Lisabonskej zmluvy súčasťou právneho poriadku SR. Charta ZP EÚ tak Slovenskej republike ako členskému štátu EÚ uložila povinnosť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov a odvolací súd má za to, že ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa patrí medzi právne normy, ktorými dochádza k naplneniu čl. 38 Charty ZP EÚ.

19. Povinnosť súdu prihliadať ex offo na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi sa na prvý pohľad môže javiť ako kontroverzná vo vzťahu k zásade rovnosti účastníkov konania. Nie je však možné konštatovať, že aplikáciou ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa reálne dochádza k narušeniu rovnosti účastníkov, pretože takáto právna úprava prispieva práve k docieleniu rovnosti účastníkov, ide o vyvažovanie postavenia spotrebiteľa a dodávateľa v konaní pred súdom, pretože spotrebiteľ je v porovnaní s dodávateľom v záväzkovom vzťahu založenom spotrebiteľskou zmluvou slabšou stranou. Je to práve dodávateľ, ktorý v rámci záväzkového vzťahu dominuje nad spotrebiteľom, súdu na rozhodnutie predkladá vec s oslabeným právom a spolieha sa na nízku osvetu spotrebiteľa.

20. Komisia pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich v odpovedi na žiadosť Krajského súdu v Prešove o spoluprácu v rámci konania 6Co/213/2015 zo dňa 23.03.2016 uviedla, že motiváciou prijatia ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa boli predovšetkým zásadné poznatky z aplikačnej praxe zameranej na cielené porušovanie práv spotrebiteľov využívaním súdneho procesu a nespôsobilosti spotrebiteľov brániť svoje práva. Zákonodarcu sledoval aj vysoký záujem na ochrane spotrebiteľa (čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 Charty základných práv európskej únie). Komisia má za to, že uvedené ustanovenie je plne v súlade s Ústavou SR a má ambíciu ochrániť práva spotrebiteľov pred ich porušením, pričom za najdôležitejší aspekt je potrebné považovať jeho prevenčnú funkciu (eliminovanie nápadu premlčaných vecí a nepriznávanie zlomyseľne uplatňovaných premlčaných pohľadávok).

21. Za daného stavu odvolací súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. v spojení s stanovením § 262 odsek 2 C.s.p..

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).